

Eén ziel twee gedachten

Waarom produceert een werf twee schepen van exact dezelfde lengte? Omdat ze op geen enkele manier op elkaar hoeven te lijken. Zie de 45DS en 45 Classic van Moody, het Engelse merk dat dankzij Hanse Yachts een wederopstanding beleeft. Tekst en fotografie **Claus Reissig**

ONGEWILD HOUD JE HET ROOD GEBEITSTE EN GELAKTE HOUT NETJES EN SCHOON

Ieder jacht is een compromis,' meent Gary Rosall. Gary bedenkt en ontwikkelt jachtconcepten. Bij het toelichten van de geboorte van zijn kindje, de Moody 45DS, gebruikt hij veelvuldig het woord "compromis". Volgens Rosall is de DS hét toerschip van deze tijd: zijn klanten willen veel leefruimte aan boord, en met die wens houdt hij rekening. De 45DS valt op door z'n enorme opbouw met rond-om glas, waarvan de vloer naadloos aansluit op de kuipvloer. Opbouw en kuip worden slechts gescheiden door spiegelende schuifdeuren, met glimmende RVS sponningen. Met dit jacht vaar je dan ook niet onopvallend de haven in om stilletjes achter in een rustig hoekje af te meren: iedere manoeuvre zal kritisch – en ook een beetje afgunstig – bekeken worden door andere schippers. Met dank aan de producenten van Moody. Twee jaar geleden werd de zeer Britse

werf overgenomen door Hanse Yachts uit Duitsland. En daar houdt men niet van bescheidenheid. Hanse jachten vormen sinds enige jaren een opvallende verschijning in de havens, dankzij hun hoge en brede rompen, die schijnbaar in iedere kleur van de regenboog worden geleverd, van mintgroen tot donkergrijs. De 45DS maakt het allemaal nog een graadje erger met zijn opbouw. Als je daarmee op pad gaat, lijkt de omgeving bijna te krimpen; de andere schepen, maar vooral de havens.

Aan de andere kant van het Moody-spectrum speelt de nieuwe Moody 45 Classic de hoofdrol. De Classic waarmee ik mag proefvaren, is een groen gelakte reïncarnatie van wat men verstaat onder "de Britse stijl": chroom, hoogglans gelakt hout – heel veel hoogglans gelakt hout – en comfortabele banken bekleed met leer en voorzien van een witte piping.

Het doet een beetje denken aan een Duitse interpretatie van de Britse stijl, zoals eerder in de auto-industrie gebeurde bij de Rover 75. Die auto werd door de Duitse ingenieurs van BMW helemaal "op z'n Engels" gestyled, met bijna overdreven klassieke elementen, maar wel met een uiterst moderne motor en overbrenging. Ten tijde van de Brits-Duitse samenwerking was het een totale flop, vooral in Engeland, waar rijen onverkochte Rovers de fabrieksparkerplaatsen vulden, maar vandaag de dag geldt de wagen bijna als klassieker.

Bij de 45 Classic schemert ook de Hanse-techniek door het klassieke vernislaagje heen: in de indeling, het zeilplan, de kunststofvloer in de kajuit en in de meubels, die wijzen op seriebouw. Ongewild houd je de rood gebeitste en gelakte houten panelen netjes, terwijl je toch geen houten spanten en planken in de bilge verwacht. Daardoor

De 45 Classic: hoogglans interieur met witte piping, en aparte zitbankjes achter de dubbele stuurstand

is de Classic een gebruiksvriendelijk schip dat de gasten toch tot voorzichtigheid maant om het zorgvuldig gestylde kunstwerk niet te bekrassen.

Terug naar de futuristische tegenhanger, de DS. Constructief gezien maakt deze gebruik van een principe dat al langer bekend is bij catamarans en motorjachten: de kuipvloer loopt op gelijke hoogte tot kort achter de mast door. Daarboven verrijst een kajuitdak dat zo hoog moet zijn dat je er nog gemakkelijk onder kunt staan, en klaar is de deksalon. Het enige verschil met catamarans: daar bestaat er geen andere mogelijkheid dan het dek tussen de twee rompen te overkappen. De voor- en nadelen blijven echter de zelfde. De opbouw biedt een geweldige beschutting aan passagiers in de kuip, een geweldig uitzicht naar buiten – en staat behoorlijk in de weg.

Vanuit de kuip kun je de zeilen nauwelijks in het oog houden. Zelfs zeilers die normaal voortdurend de lappen vertrimmen zullen nu in de windschaduw gaan luieren. Wie het koud heeft, schuift de reusachtige glazen deur open en trekt zich terug in de salon. Dan ben je niet verdwenen, maar houd je oogcontact met de roerganger. Slecht weer zeilen zonder slecht geweten, hoewel je vaak zou willen dat de schuine toestand ophoudt. Met de vloer op gelijke hoogte versmelten cockpit en salon tot een geweldige leefruimte, zoals in een villa met terras aan het strand. Uit het dak priemen twee uitsteeksel naar achteren en daartussen schuift een vouwdak heen en weer als regen- of zonnenscherm. Onder het vouwdak staat een zithoek, die wat ruimte van de salon af-snoept. Maar het levert dezelfde hoeveelheid benijdenswaardige dekruimte op als aan boord van een catamaran. Tot slot kun je

ook de spiegel nog neerklappen. Dan wordt de kuipvloer nog eens met een meter verlengd en heb je meteen een groot zwemplatform. Het is niet moeilijk je dit schip in tropische gebieden voor te stellen.

Naar die streken wil de 45 Classic ook het liefst, kijk maar naar de indeling van de cockpit. De roerganger zit lui in een diepe zithoek met een respectabele afstand tot het stuurwiel, terwijl grote bekerhouders roepen dat de cocktails door mogen komen. Lange trajecten op de passaatroutes, daarvoor lijkt het schip te zijn gemaakt. Maar het is ook een wolf in schaapskleren, dankzij de aandewindse zeileigenschappen. In "het karrenspoor" van de passaatwinden zijn die ongeveer net zo gewenst als vierwielaandrijving op een snelweg, maar de Classic kruist zo lichtvoetig, dat hij met gemak een flink aantal gelijkwaardige schepen achter zich laat. ▶

De 45DS: de ruime, lichte salon, met z'n indrukwekkende schuifdeuren, doet denken aan een motorjacht

Wat een verschil met de 45 DS, die het liefst zo snel mogelijk naar de volgende baai koerst met de champagnekoeler vast in de kuip. De ankerende burens moeten dan wel gediend zijn van een zekere schreeuwerigheid. Zo niet, dan weerhoudt dat ze ongetwijfeld om gezellig langs te komen voor een drankje. Door zijn uiterlijk trekt de 45 DS een virtueel hekwerk op, terwijl het vertrouwde gezicht van de 45 Classic iedereen uitnodigt aan boord te stappen. De leefruimte van de Classic, de privésfeer onderdeks, blijft zorgvuldig voor vreemde blikken verborgen, ook in de havens vol flanerende toeristen. Is de wereld buiten te luidruchtig, dan kunnen gasten en eigenaar zich terugtrekken in de "herensociëteit" beneden, en de hand over het gladde oppervlak laten glijden. Wie op de 45 DS vaart, kan zich niet afzonderen. De grote ramen vestigen de blikken van de kade op zich als lonkende etalageruiten. Het zelfbewuste design wijst niet op terughou-

IS DE BUITENWERELD TE LUIDRUCHTIG, DAN KUN JE JE TERUGTREKKEN IN DE ONDERDEKSE SOCIËTEIT

dendheid, dus willen de omstanders ook alle details van het leven aan boord leren kennen. Toch is de salon van de 45 DS wat smaller dan op de Classic, maar je kunt er goed in leven. De ramen echter maken dat je vergeefs zoekt naar kastjes of boekenplankjes op ooghoogte. Dankzij de twee poefen is er genoeg plaats voor het maximale zestal slapers aan boord. Als alle gordijnen gesloten worden, waan je je op een comfortabel motorjacht; een indruk die versterkt wordt door het platte beeldscherm dat uit een kastje oprijst, terwijl je in de Classic eerder een boek van de plank trekt. Het motorbootgevoel geldt ook voor de hutten, een dek lager. Indrukwekkend is de eigenaarshut, met een lange lichtrand in het plafond.

Je houdt van de DS of je hebt er een hekel aan, en dat is heel anders bij de Classic, die met zijn rustige voorkomen iedereen wil plezieren. De Classic roept het meegaande op in de mens, wat er wellicht toe leidt dat je na een weekend varen rustiger en deemoediger terugkeert op je werk. Wie op de 45 DS zijn vrije tijd doorbrengt, neigt bij aanvang van de week meer naar hoogmoed – maar dat is misschien wel een heel filosofische kijk op deze twee nieuwe 45-voeters van Moody.

Kijk voor de technische specificaties achter in deze editie.